

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1976-1977.

20 OKTOBER 1976

WETSVOORSTEL

tot toekenning van een buitengewone tegemoetkoming aan de gerechtigden op bepaalde langlopende sociale uitkeringen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE VOORZORG (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER VERHAEGEN.

DAMES EN HEREN,

Bedoeling van het wetsvoorstel.

Het voorstel beoogt een buitengewone uitkering toe te kennen aan degenen die op 31 oktober 1975, zonder onderbreking en sedert ten minste zes maanden, in het genot zijn van :

- a) een rust- of overlevingspensioen als werknemer of als zelfstandige;
- b) een gewaarborgd inkomen voor bejaarden;
- c) een invaliditeitspensioen voor mijnwerker.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer De Mey.

A. — Leden : de heren De Mey, Deneir, Mej. Dielens, de heren Plasman, Rutten, Mevr. Ryckmans-Corin, de heren Van Herreweghe, Verhaegen. — de heren Boeykens, Brouhon, Dejardin, Demets, Namèche, Van Acker, Vanijlen. — de heren Flamant, Gillet, Niemegeers, Soudant. — de heer Maes, Mevr. Mathieu-Mohin. — de heren Babylon, Valkeniers.

B. — Plaatsvervangers : de heren Lenssens, Schyns, Mej. Steyaert, de heer Vankeirsbilck. — de heren De Wulf, Gondry, Grégoire, Temmerman. — de heren Colla, Picron. — de heer Massart. — Mevr. De Kegel echtg. Martens.

Zie :

674 (1975-1976) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

Chambre des Représentants

SESSION 1976-1977.

20 OCTOBRE 1976

PROPOSITION DE LOI

octroyant une allocation exceptionnelle aux bénéficiaires de certaines prestations sociales de longue durée.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)

PAR M. VERHAEGEN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Objet de la proposition.

La proposition vise à octroyer une allocation exceptionnelle à ceux qui, au 31 octobre 1975, ont bénéficié sans interruption, depuis six mois au moins :

- a) d'une pension de retraite ou de survie en qualité de travailleur salarié ou de travailleur indépendant;
- b) d'un revenu garanti pour personnes âgées;
- c) d'une pension d'invalidité d'ouvrier mineur.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. De Mey.

A. — Membres : MM. De Mey, Deneir, Mlle Dielens, MM. Plasman, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Van Herreweghe, Verhaegen. — MM. Boeykens, Brouhon, Dejardin, Demets, Namèche, Van Acker, Vanijlen. — MM. Flamant, Gillet, Niemegeers, Soudant. — M. Maes, Mme Mathieu-Mohin. — MM. Babylon, Valkeniers.

B. — Suppléants : MM. Lenssens, Schyns, Mlle Steyaert, M. Vankeirsbilck. — MM. De Wulf, Gondry, Grégoire, Temmerman. — MM. Colla, Picron. — M. Massart. — Mme De Kegel épouse Martens.

Voir :

674 (1975-1976) :

— N° 1 : Proposition de loi.

De Koning kan deze buitengewone uitkering ook verlenen aan degenen die sedert ten minste zes maanden een vergoeding of een uitkering wegens een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 60 % genieten.

Algemene bespreking.

Noodzaak van een aanvullende forfaitaire tussenkomst.

In de toelichting bij zijn wetsvoorstel onderstreept de auteur de hoofdbekommernis van zijn voorstel namelijk een reële inkomensverarming verhelpen voor al de personen, die gedurende het jaar 1975 hun koopkracht hebben zien verminderen omdat hun sociale uitkeringen werden aangestast door de inflatie.

De auteur beklemtoont dat zijn voorstel een ander doel nastreeft dan de wetgeving op de aanpassing van de sociale uitkeringen aan de welvaart.

Het verlies aan koopkracht van degenen die sociale uitkeringen ontvangen, wordt immers op een dubbele manier gecompenseerd: enerzijds door de binding van de sociale uitkeringen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen en anderzijds door de binding van deze prestaties aan de evolutie van de algemene welvaartsstijging.

Nochtans kunnen deze twee corrigerende factoren, — die daarenboven steeds met een zekere vertraging optreden — slechts gedeeltelijk het zware verlies aan koopkracht, die veroorzaakt werd door de inflatie in 1975, compenseren.

Daarenboven vallen 90 % van de uit het wetsvoorstel voortvloeiende uitgaven ten laste van het regime, dat deze bijkomende lasten gemakkelijk kan dragen. Het financiële argument kan volgens de auteur gelden voor de welvaartskoppeling omdat de desbetreffende uitgaven ten laste van de Staat zijn, maar kan niet ingeroepen worden tegen zijn voorstel.

Degressieve uitkeringen.

Een lid vestigt de aandacht op een sociaalrechtelijke bepaling die, mede ingevolge de onvolledige en laattijdige compensatie voor de inflatie, de rechthebbende op sommige sociale uitkeringen in een onhoudbare toestand plaatst. Het betreft een bepaling die wij terugvinden in de sector invaliditeit van de ziekte- en invaliditeitsverzekering en in die van de werkloosheidsverzekering, en waarbij, na een eerste periode van uitkering, het bedrag van de invaliditeits- of van de werkloosheidsuitkering wordt verminderd.

Voor de mensen die deze langlopende sociale uitkeringen krijgen, is de bij het wetsvoorstel bepaalde buitengewone tegemoetkoming onontbeerlijk. Mocht zij niet worden toegekend, dan zou de bepaling krachtens welke die uitkeringen worden verminderd, opnieuw onder de ogen moeten worden gezien.

Wederkerigheid.

Een andere spreker vindt het wetsvoorstel sympathiek, doch merkt op dat het indexcijfer van de consumptieprijzen sneller stijgt dan de kosten. Anderzijds vindt hij de vermindering van het percentage van de koppeling aan het algemene welvaartspeil eveneens gewettigd, aangezien de lonen gedaald zijn. Hij meent dat het vraagstuk van de financiële weerslag van het voorstel eerlijk onderzocht moet worden.

Le Roi peut également accorder cette allocation exceptionnelle à ceux qui bénéficient, depuis six mois au moins, d'une allocation ou d'une indemnité pour cause d'incapacité de travail permanente de 60 % au moins.

Discussion générale.

Nécessité d'une intervention forfaitaire complémentaire.

Commentant sa proposition de loi, l'auteur souligne le souci principal de celle-ci, en l'occurrence pallier une réelle dépréciation de revenu pour toutes les personnes qui, durant l'année 1975, ont vu diminuer leur pouvoir d'achat, leurs prestations sociales ayant subi les atteintes de l'inflation.

L'auteur souligne que sa proposition vise un autre but que la législation relative à l'adaptation des prestations sociales au bien-être.

En effet, la perte du pouvoir d'achat des allocataires sociaux est compensée de deux manières: d'une part, par la liaison des prestations sociales à l'indice des prix à la consommation et, d'autre part, par la liaison de ces prestations à l'évolution du bien-être général.

Cependant, ces deux facteurs correctifs — qui, au surplus, agissent toujours avec un certain retard — ne peuvent compenser que partiellement la perte sévère du pouvoir d'achat provoquée par l'inflation en 1975.

En outre, 90 % des dépenses résultant de la proposition de loi sont à charge du régime, lequel peut aisément supporter ces dépenses supplémentaires. Ces dépenses étant à charge de l'Etat, l'auteur estime que l'argument financier est valable pour ce qui concerne la liaison au bien-être, mais qu'il ne peut être invoqué contre sa proposition.

Allocations dégressives.

Un membre attire l'attention sur une disposition de droit social qui, jointe à la compensation incomplète et tardive qui résulte de l'inflation, crée une situation insoutenable pour les bénéficiaires de certaines prestations sociales. Il s'agit d'une disposition se retrouvant dans le secteur invalidité de l'assurance maladie-invalidité et dans celui de l'assurance chômage, qui réduit le montant de l'allocation d'invalidité ou de chômage après une première période de jouissance.

Pour les bénéficiaires de ces prestations sociales de longue durée, l'allocation exceptionnelle prévue par la proposition est indispensable. Au cas où elle ne serait pas accordée, la disposition prévoyant la réduction de ces prestations devrait être remise en question.

Réciprocité.

Un autre intervenant, tout en exprimant sa sympathie pour la proposition de loi, fait cependant observer que l'indice des prix à la consommation évolue plus rapidement que l'augmentation des coûts. D'autre part, la réduction du pourcentage de la liaison à l'évolution du bien-être général se justifie également à ses yeux, étant donné que les salaires ont diminué. Il estime qu'il y a lieu de s'interroger en toute honnêteté sur l'incidence financière de la proposition.

*De ingebouwde achteruitstelling
van de niet-actieve bevolking in de sociale zekerheid.*

Een lid wijst op de bestendige achteruitstelling van de niet-actieve bevolking.

De uitkeringen in de sociale zekerheid worden te lang op een bepaald niveau gehandhaafd vooraleer een indexering wordt toegepast.

Om die reden zouden op regelmatige tijdstippen de uitgaven dienen herzien te worden of zou op zekere perioden van het jaar een aanvullende premie moeten worden toegekend.

Een ander lid stelt in dit verband en als antwoord op de bemerking omtrent de financiële repercussie de vraag of de huidige reserves niet dienen te worden herverdeeld ten bate van de geringste inkomens.

Het standpunt van de Minister van Sociale Voorzorg.

De Minister van Sociale Voorzorg wijst erop dat het voorstel alleen reeds voor de sector werknemerspensioen 4,573 miljoen zou kosten. De sociale-zekerheidsregeling kan die last des te minder dragen, omdat de inkomsten sterk dalen wegens het slinkend aantal bijdrageplichtigen, terwijl de uitgaven omgekeerd evenredig stijgen vanwege de toeneming van het aantal vergoede werklozen.

Er kan al evenmin sprake zijn van een uitzonderlijke uitkering ten voordele van de gerechtigden op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden. Dat inkomen komt geheel ten laste van het Rijk en de economische crisis dwingt het Rijk tot ernstige budgettaire besnoeiingen.

In de sector der zelfstandigen zijn de geldmiddelen bij lange na niet bestand tegen bijkomende lasten. De Minister ziet zich dan ook verplicht te vragen dat het voorstel wordt verworpen.

De Minister van Sociale Voorzorg merkt nog op dat het systeem van de koppeling aan het indexcijfer zowel de gerechtigden op sociale uitkeringen als de beroepsbevolking treft en hij wijst op de inhaalmaatregelen die ten voordele van de vroegere gerechtigden op sociale uitkeringen zijn genomen.

Stemmingen.

Artikel 1 wordt verworpen met 8 tegen 5 stemmen en 1 onthouding zodat het wetsvoorstel verworpen is.

De Verslaggever,

G. VERHAEGEN.

De Voorzitter,

O. DE MEY.

*Traitemnet discriminatoire
de la population non active en matière de sécurité sociale.*

Un membre relève que la population non active est constamment négligée.

Les prestations de la sécurité sociale sont trop longtemps maintenues à un certain niveau avant d'être indexées.

De ce fait, il faudrait soit réviser ces dépenses à intervalles réguliers, soit allouer une prime complémentaire à certaines époques de l'année.

Dans le même ordre d'idées et en guise de réponse à l'observation relative à la répercussion financière, un membre a demandé s'il ne conviendrait pas de redistribuer les réserves actuelles en faveur des revenus les plus bas.

Le point de vue du Ministre de la Prévoyance sociale.

Le Ministre de la Prévoyance sociale a relevé que rien que pour le secteur des pensions des travailleurs salariés, la proposition reviendrait à 4,573 millions de francs. Le régime de sécurité sociale peut d'autant moins supporter cette charge que les ressources baissent fortement du fait de la diminution du nombre de cotisants tandis que les dépenses connaissent une progression inverse en raison de l'augmentation du nombre de chômeurs indemnisés.

Il ne peut davantage être question d'octroyer une allocation exceptionnelle aux bénéficiaires du revenu garanti aux personnes âgées. Ce revenu est entièrement à charge de l'Etat et la crise économique impose à l'Etat de sévères compressions budgétaires.

Dans le secteur des indépendants, les finances sont loin de pouvoir supporter des charges supplémentaires. C'est pourquoi le Ministre se voit obligé de demander le rejet de la proposition.

Le Ministre de la Prévoyance sociale a encore fait observer que le système d'indexation atteignait aussi bien les bénéficiaires de prestations sociales que les personnes actives et a attiré l'attention sur les mesures de rattrapage prises en faveur d'anciens allocataires sociaux.

Votes.

L'article 1er a été repoussé par 8 voix contre 5 et 1 abstention, vote qui a entraîné le rejet de la présente proposition de loi.

Le Rapporteur,

G. VERHAEGEN.

Le Président,

O. DE MEY.